

[Forsvarsministeren.]

Kommunen har paataget sig Opførelse af Kaserneetablissementer. Af de vigtigste Foranstaltninger, som allerede er truffet flere Steder, og som der vil blive arbejdet videre med i den kommende Tid, kan jeg nævne gode, rummelige Sovestuer med de nødvendige Skabe og Hylde, gode Senge, moderne Vaskestuer, Badeindretninger, W.C.-Installationer, Tørrestuer til Tøjtøring, særlige Pudsestuer med faste Pudse-skabe til Afløsning af de velkendte Pudsekasser, som Soldaterne hidtil har maattet købe, gode Spisesale og hyggelige Samlingslokaler, hvor Mandskabet kan opholde sig i Fritiden, og hvor der bl. a. findes Radioinstallation og Kaffekekken. Paa Kaserneerne gaar man efterhaanden ogsaa over til at indrette Infirmerier, det vil sige moderne smaa Sygehuse, hvor syge Soldater kan faa en betryggende Lægebehandling.

Helt moderne Kaserne er opført i Tønder, Fredericia og Viborg, ligesom en ny Kaserne er under Opførelse ved den af Krigsministeriet erhvervede „Søgaard“ ved Aabenraa. Statskaserne i Sønderborg og Haderslev underkastes en gennemgribende Modernisering. Hvad angaar nogle jyske Byer, hvor Indkvarteringsforholdene lader en Del tilbage at ønske, er der Forhandling i Gang med de paagældende Kommuner om Opførelse af nye Kaserne og Modernisering af de Bygninger, der beholdes. Saa snart en ny Hærorfning maatte være traadt i Kraft, saa man paa Grundlag deraf kan overse Garnisonernes Størrelse og Sættelse, vil der blive taget fat paa en Afløsning af de der raadende utilfredsstillende Kaserneforhold.

Regeringen er desuden af den Opfattelse, at det vil være rimeligt at yde de værnepligtige et noget større Pengevederlag end i Øjeblikket. I de senere Aar har de værnepligtige foruden Kost og Beklædning modtaget 50 Øre daglig de første 150 Dage og derefter 65 Øre daglig. Dette Vederlag fastsættes imidlertid ikke i Hærlø og Søværnslov, men paa Finansloven, og jeg agter derfor i den nærmeste Tid at optage Forhandling med Finansudvalget om dette Spørgsmaal.

I øvrigt vil Rigsdagen paa et andet Omraade — forhaabentlig endnu i denne Rigsdagssamling — faa Lejlighed til at reformere Hærens og Søværnets Forhold, idet jeg haaber om kort Tid at kunne forelægge Rigsdagen Forslag om en Modernisering og Humanisering af den militære Straffelov. Et Spørgsmaal, som i den senere Tid har fremkaldt Diskussion, er Forholdet mellem

Befolkningen og Hæren, hvilket i denne Forbindelse vil sige Hærens Befalingsmænd. Vi ved, at der lige siden de store politiske Kampe mellem Demokratiet og Højres Provisorier har været store Modsætninger paa dette Omraade, ikke mindst fordi Datidens Officerer paa en uklog og for Sagen meget uheldig Maade kastede sig i Brechen for Højres Militærpolitik og isolerede sig fra den almindelige Befolkning. Smaa Eftervirkninger heraf lever endnu, men i det store og hele maa man sige, at der er sket en afgørende Forandring paa dette Omraade. Jeg har den Opfattelse, at Befalingsmændene nu til Dags for det aldeles overvældende Flertals Vedkommende følger den samme gode Linie som andre Tjenestemænd: at de — selv om de danner sig en politisk Overbevisning — saa dog først og fremmest føler sig som Samfundets Tjenestemænd, hvis Opgave er at udføre Rigsdagens og Regeringens Beslutninger og herunder ogsaa gøre deres til at skabe det bedst mulige Forhold til den civile Befolkning og specielt til den Del af den, der indkaldes som værnepligtige.

Jeg har med Glæde noteret, at den militære Ledelse ved Lejlighed har givet Udtryk for lignende Tanker. En Hær og en Flaade kan ganske vist ikke være nogen Diskussionsklub; den maa — selv under nok saa demokratiske Tilstande — bygge paa Orden, Disciplin og Kommandomyndighed. Men alle vil sikkert kunne blive enige om, at den bedste Orden og Disciplin ikke er den, der alene bygger paa Kommandomyndigheden, men den, som samtidig bygger paa naturlig Tillid og gensidig Agtelse. Det vil være Regeringens Opgave gennem sin Virksomhed saavel over for de værnepligtige som over for Befalingsmændene at søge yderligere at fremme en saadan sund og naturlig Udvikling.

Hermed skal jeg anbefale de to Lovforslag til Tingets velvillige Behandling. Med deres Gennemførelse vil de væsentlige Skavanker, der klæber ved den nugældende Ordning, blive afhjulpet, og vort Land vil faa et mere rationelt, et mere hensigtsmæssigt Organ til Løsning af saadanne Opaver, som vort Land kan blive stillet over for. Disse Opgaver vil aldrig i nogen Situation omfatte Deltagelse i Angreb paa noget Land. Herom er alle politiske Partier i dette Land enige. Og det danske Folks Opfattelse og hele Mentalitet er en Garanti herfor. Skulde den Katastrofe imidlertid ske for Europa, at andre Lande eller Magtgrupper af andre Lande paa ny tørner imod hinanden, da vil Opgaven for os være at